

شیوه رفتار با کودک دروغگو

نتایج جالب یک مطالعه نشان می‌دهند گرفتن مچ کودکان در هنگام دروغ گفتن رفتاری اشتباه نیست تنها باید از آن به عنوان لحظه‌ای برای آموختن استفاده کرد. به بیانی دیگر به جای فریاد کشیدن یا تنبیه کودک باید با او درباره اهمیت راستگو بودن و تأثیرات منفی دروغگویی صحبت کرد...

نتایج جالب یک مطالعه نشان می‌دهند گرفتن مچ کودکان در هنگام دروغ گفتن رفتاری اشتباه نیست تنها باید از آن به عنوان لحظه‌ای برای آموختن استفاده کرد. به بیانی دیگر به جای فریاد کشیدن یا تنبیه کودک باید با او درباره اهمیت راستگو بودن و تأثیرات منفی دروغگویی صحبت کرد.

محققان طی این مطالعه دریافته‌اند توانایی گرفتن دروغهای کوچک در سن دو سالگی نشانه‌ای از رشد سریع مغز بوده و به آن معنی است که این کودکان شانس بیشتری در داشتن زندگی موفق خواهند داشت. آنها دریافته‌اند هرچه دروغ متقاعد کننده تر باشد کودکان در زندگی آینده خود تیزهوش تر بوده و توانایی آنها در تفکر آبی و تصمیمگیری افزایش خواهد یافت. این نشانه همچنین به آن معنی است که عملکرد اجرایی آنها، توانایی سازماندهی به افکار و فعالیتها نیز رشد کرده است.

"کنگ لی" محقق دانشگاه تورنتو می‌گوید: "پدر و مادرها نباید با مشاهده دروغ گفتن کودکانشان نگران شوند، تقریباً همه کودکان دروغ می‌گویند و آنها که از رشد شناختی بهتری برخوردار باشند بهتر دروغ می‌گویند زیرا قادرند رد پای دروغ خود را استتار کنند، چنین ویژگی می‌تواند در آینده از کودک یک بانکدار موفق بسازد."

دروغ گفتن نیازمند فرایندهای متعدد مغزی از قبیل ترکیب منابع اطلاعاتی و دستکاری اطلاعات در راستای اهداف مورد نظر است. این رفتار با رشد مناطقی از مغز که "عملکرد اجرایی" را فعال کرده و از سطوح بالاتری از تفکر و استدلال بهره می‌برد در ارتباط است.

لی به همراه تیم تحقیقاتی اش بر روی هزار و 200 کودک و نوجوان دو تا 16 ساله مطالعه کردند، اکثر این کودکان دروغ می‌گفتند اما تنها کودکانی با توانایی‌های شناختی بهتر قادر به گفتن بهترین دروغها بودند.

در این مطالعه کودکان در اتاقی مجهز به دوربینهای فیلمبرداری قرار می‌گرفتند که در گوشه‌ای از آن عروسکی قرار داده شده بود. محققان از کودکان می‌خواستند که به عروسک نگاه نکنند و اتاق را ترک می‌کردند. با این حال از هر 10 کودک 9 نفر به عروسک نگاه می‌کردند و بسیاری از آنها به دروغ اعلام می‌کردند که عروسک را نگاه نکرده‌اند.

20 درصد از کودکان دوساله دروغ می‌گویند که این میزان در سن سه سالگی به 50 درصد و در سن چهار سالگی به 90 درصد می‌رسد. پر دروغ ترین سن در میان کودکان 12 سالگی است، سنی که همه در آن دروغ می‌گویند. در عین حال تمایل به دروغگویی از سن 16 سالگی کاهش پیدا کرده و به 70 درصد می‌رسد. با آغاز بزرگسالی افراد جوان می‌آموزند تا دروغهای مصلحتی یا دروغهای سپید را که تقریباً همه انسانها برای جلوگیری از آسیب زدن به احساسات دیگران از آنها استفاده می‌کنند، جایگزین دروغهای دیگر سازند.

محققان در عین حال اعلام کردند میان گرفتن دروغهای کوچک در خردسالی و تمایل به تقلب در امتحان یا تبدیل شدن به یک کلاهبردار در زندگی آینده هیچ ارتباطی وجود ندارد. در عین حال سخت‌گیری‌های خانواده‌ها و قوانین اخلاقی جامعه بر روی کنترل این فرایند در کودکی هیچ تأثیری نخواهند داشت.

بر اساس گزارش تلگراف، لی معتقد است گرفتن مچ کودکان در هنگام دروغ گفتن رفتاری اشتباه نیست تنها باید از آن به عنوان لحظه‌ای برای آموختن استفاده کرد. به بیانی دیگر به جای فریاد کشیدن یا تنبیه کودک باید با او درباره اهمیت راستگو بودن و تأثیرات منفی دروغگویی صحبت کرد.

مهر